

PONIZNOST

fra Valentino Radaš

Bog nam dolazi na jednostavan način, ponizno u Djetetu. Nije li divna ta Božja poniznost?! Sama je sebe ponizio da nam postane blizak, jednim od nas. Bog nas toliko ljubi da nam se potpuno darovao. On nije neki daleki Bog, blizak je čovjeku, Bog zainteresiran za tvoj život. Stalo mu je do tebe. On je ljubav i ne može ne ljubiti. Traži čovjeka i nikad ne odustaje od njega, ne umara se.

Mi ljudi smo slabi i grešni. Bog nas traži, a mi nerijetko bježimo od Njega. On nas ljubi, a mi ne uzvraćamo ljubav. Lakše nam je grijешiti, negoli se odupirati grijehu. Lakše je gospodariti nad drugim, negoli mu služiti. Teško je izići iz samoga sebe i drugom se darovati. Čovjek više teži tome da ugodi sebi nego drugome. Naša nas sebičnost često zatvara u nas same i ne da nam vani.

Pozvani smo boriti se i tražiti Božju milost da nam ona udijeli snage da se odupremo grijehu. Lako je biti Bogu vjerman kad ide sve „od ruke“, a koliko smo mu vjerni kad nam sve pođe nizbrdo? Imamo li tada pouzdanja u Gospodina? Koliko smo vjerni svome Bogu kad nas pritisnu razne kušnje i nevolje? Kad se nađemo u situaciji da nam se nudi grijeh koji nam daje lažno obećanje i zadovoljstvo. Jesmo li tada spremni biti vjerni Gospodinu i oduprijeti se grijehu? Ako tada odaberem Gospodina, iz-

ručujem mu svoju vjernost. To je vjernost, to je ljubav. Žrtva je mjera ljubavi i prema Bogu i prema čovjeku. Koliko sam spreman žrtvovati se za nekoga, toliko ga volim.

Bog poniznima daruje svoju milost i slabe ljude krijepi. Poniznost je snaga, a oholost je slabost. Ponizan čovjek živi u realnosti, u istini. On poštuje svakoga čovjeka i vjeruje da sve ono dobro što ima dolazi od Boga. Ima li u našim srcima mjesta za Boga i brata čovjeka? Prihvaćamo li onoga koji drugačije razmišlja od nas ili ga odbacujemo? Potrebno je otvoriti srce za svakog čovjeka, potrebno je biti ponizan. Što je čovjek manji, to je veći. Vrata na koja trebamo ući, vrata su poniznosti, a ona su jako niska i kroz njih ulaze maleni, ponizni. Spustimo bregove svoga srca i uđimo na niska vrata.

Bog nas ljubi bezuvjetno. On se želi roditi u našim srcima koja možda nisu uvijek uredna, ali važno je da se trudimo i borimo. Bog ne traži neko posebno, luksuzno mjesto gdje bi se rodio. Dovoljna mu je jednostavna štalica. Pripravimo i mi štalicu svoga srca, poput Marije i dočekajmo radosno našeg Spasitelja.

